

OKRESNÁ PROKURATÚRA ČADCA
ul. 17. novembra 1567, 022 01 Čadca

Číslo: Pv 160/18/5502-26
EEČ: 2-37-56-2019

Čadca 03.04.2019

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: zločin: lúpež podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Čadca

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX, XXXXX
väzba: XXXXX

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: lúpež podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 21.10.2017 okolo 20.00 h na miestnej komunikácii pri rodinnom dome č. XXXXX v obci XXXXX, okres XXXXX, po predchádzajúcom slovnom nedorozumení chytil rukou pod krk a pritlačil o oplotenie XXXXX ktorý fotil svojim mobilným telefónom prístupovú cestu s odparkovanými motorovými vozidlami XXXXX, vulgárne mu nadával, kričal, že prečo fotí jeho pozemok, hrozil mu päst'ou a z ruky mu vytrhol mobilný telefón zn. iPhone 6, odišiel do svojho domu a mobilný telefón XXXXX, vrátil až po príchode hliadky polície,

Okresnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy XXXXX,

pretože výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ, OKP XXXXX pod XXXXX z 21.02.2018 bolo podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a súčasne bolo podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie XXXXX, nar. XXXXX, pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti uznesenia vyšetrovateľa PZ.

V rámci prípravného konania boli vykonané procesné úkony, zabezpečené dôkazy, z ktorých vyplynuli nasledovné skutočnosti:

Obvinený XXXXX pri výsluchu uviedol, že býva v obci XXXXX č. XXXXX a v susednom dome č. XXXXX býva svokra XXXXX. Keď príde XXXXX s rodinou k svokre na osobnom motorovom vozidle, vznikne problém s parkovaním, nakoľko je tam úzka ulička. Dňa 21.10.2017 okolo 20.00 h znova prišiel XXXXX so svojím vozidlom a zaparkoval ho v uličke, vtedy vznikol problém, aby on mohol so svojimi vozidlami prejsť uličkou. On k pánovi XXXXX nešiel, videl iba blesk mobilného telefónu. XXXXX prichádzal hore uličkou až k jeho pozemku k jeho garáži, kde začal fotiť na jeho pozemku ako má odparkované vozidlo. Dvor nie je ohradený plotom, je na ňom altánok o rozmere 6 x 4 m, kde má odstavené svoje vozidlá. XXXXX stále fotil alebo kameroval, lebo držal v ruke pred sebou mobilný telefón. On išiel smerom k nemu a nič mu nehovoril. Zrazu ho XXXXX rukou chytil pod krk, načo reagoval tak, že ho chytil tiež pod krk, aby sa ubránil. Nepritlačil ho o žiaden plot, bolí na jeho pozemku. Hovoril mu, čo fotí na jeho pozemku, XXXXX pustil a išiel sa pozrieť na zaparkované autá. Hneď po kroku ho XXXXX znova fotil, tak sa otočil k nemu a zobral mu mobil z ruky. Päsťou mu nehrozil, nedržal ho pod krkom, ani sa mu ničím nevyhrážal, jednoducho mu mobil vytrhol z ruky. Chcel, aby nefotil a nekameroval. Išiel domov a z druhého telefónu zavolať hliadku polície, ktorá prišla o chvíľu. Hliadke povedal, že má XXXXX telefón, ktorý ho fotil na jeho pozemku a chcel aby to policajti skontrolovali. Policajti povedali, nech telefón vráti, čo urobil. On v telefóne nehľadal nič, čakal na políciu a po príchode telefón vrátil, nechcel ho vlastniť, len chcel, aby nefotil a nekameroval jeho a jeho pozemok. Spor o prístupovú cestu a parkovanie už prebieha viaž ako 10 rokov.

Poškodený XXXXX uviedol, že na jeseň 2017 asi v mesiaci október prišiel k domu svojej svokry a zaparkoval vozidlo na miesto, kde bežne parkuje. Zaparkoval tak, aby netvoril prekážku pánu XXXXX. Upresnil, že na pozemku parkoval pred 20.00 h, išiel na plaváreň a keď sa vrátil, na jeho mieste, kde predtým parkoval, stáli dve autá pána XXXXX. Na ceste videl policajnú hliadku, volal na linku 158, či môže hliadka prísť na miesto, aby dosvedčila, že nebráni vo výjazde XXXXX. Hliadka na miesto prísť nemohla. Dohodol sa, že si má urobiť fotodokumentáciu situácie na mieste a keby vznikol problém, má ju použiť. Ako prechádzal po prístupovej ceste okolo oplotenia svojej svokry, odfotil si prístupovú cestu smerom na pozemok pána XXXXX, fotky robil za pomoci blesku. Stále bol na úrovni oplotenia svokrinho pozemku, keď zbadal ako oproti nemu prichádza pán XXXXX, ktorý vulgárne niečo kričal, on ho ignoroval. Urobil pár krokov smerom ku XXXXX pozemku, pričom bol stále na úrovni plotu svojej svokry. Urobil fotku miesta obvyklého parkovania jeho aut a chcel ísť na svokrin dvor. Vtedy k nemu pristúpil XXXXX, jednou rukou ho chytil pod krk a oprel ho o oplotenie domu jeho svokry, nevie uviesť, či to bolo pravou alebo ľavou rukou. Vulgárne mu nadával a hovoril, že prečo si fotí jeho pozemok.

V tom čase v ruke držal svoj mobilný telefón, asi v pravej ruke. Pritom, ako ho XXXXX držal jednou rukou pod krkom, opieral ho o oplotenie a hrozil mu päšťou, potom cítil, že sa mu snaží z ruky zobrať mobilný telefón. Nespomína si na presné detaily, akým spôsobom došlo ku krúteniu ruky a mobilu, ale podstatné bolo, že telefón si XXXXX zobral k sebe, išiel k svojej chalupe. On sa ho pýtal, či mu ho vráti, odmietol. Preto išiel k domu svojej svokry a z jej telefónu zavolať hliadku polície. Po príchode policajnej hliadky XXXXX na výzvu vrátil mobilný telefón. Došlo k poškodeniu krytu mobilu, čo však nechce riešiť, škodu si neuplatňuje. S policajnou hliadkou išiel podať oznámenie, na lekárskom ošetrení nebol, zranenie mu spôsobené nebolo.

Pri ďalšom výsluchu uviedol, že je pravdou, že mu XXXXX najskôr vulgárne v uličke nadával, toto neriešil, chcel si len odfotiť miesto, kde mohol na dvore parkovať s autami pod altánkom, ale on parkoval vonku, potom pri fotení ho XXXXX chytil za krk a potom niekedy mu zobral z ruky telefón. Ak sa má vyjadriť, či sa súčasne stalo, že ho držal pod krkom a bral mu telefón z ruky, tak uvádza, že pri prvotnom oznámení uviedol, že to takto vnímal. Nemyslí si, že mu mobil zobral preto, aby si ho nechal, asi to bola reakcia na to, že fotil uličku a všetky okolnosti sporu. On predtým nepovedal, že mu má dať telefón, teda ho od neho nežiadal, iba si ho zobral. Na opakovanú otázku, či bolo súčasne násilie voči nemu aj s odcudzením mobilu, si nespomína, ako to bolo.

Svedkyňa **XXXXX**, manželka obvineného, po poučení podľa § 130 Trestného poriadku uviedla, že v čase spáchania skutku pozerala z okna na dvor a videla, ako prichádza XXXXX smerom k osobnému motorovému vozidlu jej dcéry, ktoré bolo odstavené na ich pozemku a začal toto auto fotiť. Jej manžel reagoval tak, že sa ho nahlas pýtal, prečo tie autá fotí. Pýtal sa ho to z diaľky asi 3 metre. XXXXX nereagoval, tak manžel prišiel k nemu, videla ako XXXXX chytil manžela pod krk jednou rukou a následne aj manžel chytil XXXXX pod krk. Následne sa obaja vzájomne pustili, odstúpili od seba na jeden krok, pán XXXXX začal mobilným telefónom kamerovať manžela, ktorý reagoval tak, že XXXXX z ruky zobral telefón. Nie je pravdou, že by pritom držal XXXXX pod krk, že by mu pritom vytáčal ruku.

Svedok **XXXXX**, syn obvineného, po poučení podľa § 130 Trestného poriadku uviedol, že sused XXXXX prišiel k nim na dvor, otec sa ho pýtal, čo tam fotí, pretože predtým fotil na ich pozemku ich autá. Otec prišiel k XXXXX, XXXXX ho chytil pod krk, otec sa bránil, XXXXX išiel ďalej a stále si fotil na ich pozemku. Otec zobral XXXXX bez násillia telefón a potom zavolať hliadku polície, ktorej povedal, že po príchode im telefón vydá. Keď prišla hliadka, dal im telefón.

Pri konfrontácii obvinený i poškodený zotrvali na svojich výpovediach. Taktiež pri konfrontácii poškodený XXXXX a svedkyňa XXXXX zotrvali na svojich výpovediach.

Bola zabezpečená zápisnica o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou, odborné vyjadrenie k hodnote mobilného telefónu.

Z ďalších zabezpečených písomných podkladov vyplýva, že medzi obvineným XXXXX a svokrou poškodeného XXXXX, XXXXX a jej rodinou, ktorej dom susedí s domom obvineného, sú dlhodobé spory, o čom svedčí i správa z obce XXXXX, výpis z ústrednej evidencie priestupkov MV SR, pričom tieto zlé vzťahy potvrdzuje ako obvinený, tak aj poškodený.

Zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

Ide o úmyselný trestný čin.

Na naplnenie skutkovej podstaty tohto trestného činu je potrebné úmyselné zavinenie v zmysle § 15 Trestného zákona, podľa ktorého je trestný čin spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí bol s tým uzrozumený.

Trestným činom podľa § 8 Trestného zákona je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Skutková podstata trestného činu predstavuje súhrn typových znakov, ktoré od seba odlišujú jednotlivé druhy trestných činov a je charakterizovaná objektom, objektívnou stránkou, subjektom a subjektívnou stránkou. Ak má ísť o trestný čin, musia byť dané všetky tieto znaky paralelne, t. j. pri absencii čo i len jedného z nich sa nejedná o trestný čin.

Som toho názoru, že v danom prípade absentuje úmyselné zavinenie v zmysle § 15 Trestného zákona, nakoľko úmyslom obvineného nebolo zmocniť sa cudzej veci – telefónu, ale zabrániť poškodenému ďalšie fotenie, resp. kamerovanie týmto telefónom, o čom svedčí i tá skutočnosť, že práve obvinený po skutku prvý volal políciu a to v čase o 20.11 h dňa 21.10.2017, čo vyplýva zo záznamu zabezpečených hovorov vo vyšetrovacom spise (poškodený z mobilného telefónu XXXXX políciu kontaktoval o 20.12 h dňa 21.10.2017). Taktiež je zrejmé, že medzi oboma rodinami sú dlhodobé spory a nevraživosť a preto mám za to, že konanie obvineného by mohlo napíňať zákonné znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písm. d) zák. č. 372/90 Zb. o priestupkoch v platnom znení, kde tohto priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku, prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správny deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Z vykonaného dokazovania boli preukázané vyššie uvedené skutočnosti. Je zrejmé a táto skutočnosť bola aj preukázaná, že došlo ku konfliktu medzi obvineným a poškodeným, pričom vzhľadom na priebeh konfliktu, ktorý bol preukázaný v priebehu prípravného konania, možno konštatovať, že nedošlo k naplneniu znakov vyššie uvedeného trestného činu.

Keďže výsledky prípravného konania ukazujú, že skutok nevykazuje znaky trestného činu, ale vykazuje znaky priestupku, kde na jeho prejednanie je príslušný Okresný úrad, odbor všeobecnej vnútornej správy XXXXX, rozhodla som tak, ako je

uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok (§ 185 a nasl. Trestného poriadku).

Mgr. Janka Švaňová
prokurátorka